

Forum Ecclesiasticum

In Quo Jus Canonicum Universum, Librorum Ac Titulorum Ordine Per Quæstiones Et Responsa, Tam Canonistarum Veterum & Recentiorum, quàm Legistarum, in iis, quæ Utrique Juri, Canonico Et Civili Communia Sunt, Authoritate stabilita, Methodo clara & facili explanantur

Leuren, Peter

Moguntiae, 1719

Quæst. 879. Infidelis conversus ad fidem, an & quando in conjugio cum infideli remanere possit & debeat, & quid, si plures habeat uxores.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73957](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-73957)

tractandum. pro ut statuitur *c. 11. h. t.* & tenentur Barbo. *ibid. n. 2.* citatis Abb. in *c. 1. h. t. n. 6.* Anchar. *n. 7.* Nav. *l. c. n. 19.* Sanch. *l. 9. d. 36. num. 5.* Rosel. Ang. Syl. & alios, item Pirh. *h. t. num. 28.* ed quod unus sic vivere potest in præjudicium proprium, non tamen in præjudicium alterius non consentientis. fecus tamen est, si alter non ad tempus tantum, sed absolute in perpetuum consensisset in alterius votum perpetuæ castitatis; tunc enim vivens non tenetur reddere debitum, nec alter ab illo petere potest, ed quod taliter concedens licentiam censetur renunciassè absolute juri suo conjugali, quod habet in alterum; cum absoluta castitas servari nequeat cum obligatione reddendi debitum conjugale, unde etiam dara licentia revocari nequit. ita cum *gl. in c. 11. caus. 33. q. 5. v. nisi auctor Laym. l. 4. c. 7. num. 15.* Pirh. *l. c.* contra Abb. in *c. charissimus. h. t. n. 5.* & Sanch. *l. c. d. 40. num. 17.* consentes posse maritum, non obstante tali à se datâ licentiâ, irritare tale votum uxoris, sicut irritare potest votum ab uxore etiam cum licentia sua editum non ve-

scendi carnibus, longinquam peregrinationem suscipiendi; verum in hoc est disparitas, quod quò ad ea, quæ spectant ad gubernationem domus & alia uxor subdita sit viro tanquam capiti suo, quam potestatem gubernativam, quia abdicare non potest maritus, eam concedendo uxori, licentiam ad istiusmodi vota dare. non censetur, poterit eadem adhuc irritare. non verò ita subiecta potestati viri, quò ad debitum & actus conjugales in ordine ad quæ equali jure & potestate gaudent maritus & uxor. & hinc tale votum perpetuum, ad quod ita absolute & illimitate uxori semel dedit licentiam, revocare seu irritare non potest, ut Laym. *l. c. num. 14.* Pirh. *cit. num. 28. in fine.* ubi tamen uxor vovit continentiam ad tempus, nullum certum tempus designando, maritusque simpliciter dixit, se contentum esse poterit, quandoque voluerit, licentiam revocare: è contra eam revocare non poterit, si uxore designante certum tempus v. g. pro quadagesima simpliciter concessit licentiam. Pirh. *n. 29.*

TITULUS XXXIII.

De conversione infidelium.

Quest. 879. Infidelis conversus ad fidem, an & quando in conjugio cum infideli remanere possit ac debeat, & quid, si habeat plures uxores?

1. **R**esp. ad primum: Infidelis (quo nomine alias latius accepto veniunt omnes à fide catholica alieni, adeoque & hæretici, hic tamen eo strictè accepto non veniunt pagani & judæi, seu qui nunquam fidem Christianam seu baptismum receperunt) ad fidem conversus, dum alter conjux in infidelitate remanens ei amplius, vel saltem non sine perversionis periculo & Creatoris injuria cohabitare vult, potest, ea dimissa, nubere alteri fideli, est certissima apud omnes, ut Sanch. de *matr. l. 7. d. 3. & 4.* per textum clarum *c. 7. de divortis.* non tamen eo ipso statim, quo convertitur infidelis, dissolvitur matrimonium cum manente infideli; sed tunc prius quando actu ad alias nuptias transit. Barb. ad *cap. 8. de divortis n. 18.* citatisquam plurimis, si verò antequam ad has transeat, alter quoque convertatur, cum eo in conjugio remanere debet juxta textum clarum *c. 8. de divort.* juncta *gl. v. compellitur.* & quidem, etiam si cum impedimento secundum canones dirimente contraxerint, excepto tamen gradu consanguinitatis tam linearis directæ quam collateralis, tales enim consanguinei separari debent, quia talia matrimonia inter patrem & filiam, inter fratres & sorores jure naturæ sunt irrita. de quo videtantisper Barb. in *c. 8. de divort. n. 2.* num verò, si conjux converti quidem renuit, cum converso tamen pacifice & sine perversionis periculo habitare parata sit, possit ac debeat continuare matrimonium resolvetur ad *l. 4. decret.* ubi ex professo de matrimonio infidelium.

2. Resp. ad secundum: Infidelis conversus habens plures uxores, ceteris dimissis primam solum retinere debet, si ea quoque convertatur, vel saltem pacifice & sine periculo perversionis ei co-

habitare velit Arg. *cit. c. 8.* Barb. *ibid. num. 11.* Si quidem cum prima solum contraxit verum & validum matrimonium, cum polygamia sit jure divino prohibita, unde etiam, si prima nolit converti, nec sine perversionis periculo cum cohabitare possit, nullam ex ceteris uxoribus etiam ad fidem conversis ducere tenetur. ut Barbo. *l. c.* citatis Sanch. de *mat. l. 7. d. 80. num. 8.* valent. *Tom. 4. d. 10. q. 1. punct. 3.* Reginald. Bonacin. & aliis.

Quest. 880. an & qualiter infidelis possit ducere in uxorem, cujus machinationibus occidit ejus maritum.

1. **R**esp. non potest in hoc casu talem in uxorem ducere, sive sit Christiana sive infidelis, pro ut statuitur & impedimentum hoc inducitur per *c. 1. h. t.* & cum communi tenent Sanch. *l. 8. d. 78. num. 3.* Ponc. de *imped. matr. c. 27. vers. sed quæres.* Sylv. Nav. Tolet. & alii, quos magno numero refert Barb. in *cit. cap. 1. num. 1. & 2.* neque hic juvat, quòd istâ cooperatio ea intentione facta, ut vir infidelis contractio secum matrimonio convertatur Arg. *cit. c. 1.* juxta quod mulieres, quarum machinationibus Saraceni occiderunt maritos eatum, non effugerunt hoc impedimentum dirimens, etsi per illas isti occisores fuerint conversi ad fidem, non enim facienda sunt mala, ut inde eveniant bona, etiam spiritualia, ut *gl. in cit. cap. 1. v. compensatio.* Abb. *ibid. num. 5.* & Barb. *num. 4.* Porro occasio inducendi hoc impedimentum fuit æquitas; cum justum erat, puniri aliquem in eo, in quo deliquit; qualiter verò hoc impedimentum induci potuerit in penam delicti commisi tempore infidelitatis, quo vir non erat subjectus Ecclesiæ, & qualiter hæc pena non extingatur per susceptum ab infideli Baptismum, sic rectius cum Henric. in *sum. l. 12. c. 14. §. 2.* Barbo. *l. c. Bith. h. t. num. 2.* & aliis, quod etiam per